

A Fővárosi Ítéltábla a Kummer Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Papp Gábor Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Sztanó Judit ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2014. július 9. napján kelt 35.P.22.125/2014/5. számú ítélete ellen az alperes részéről 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 (Tizenötezer) forint fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes a ... internetes oldalon ... napján „...” című sajtóközleményben megsértette a felperes jóhírnevét azzal, hogy azt a valós tényt, hogy a felperes a ... napján kiadott közleményében kiállt a szíriai Aszad-rendszer mellett, abban a hamis színben tüntette fel, mintha a felperes nem ítélné el a mérges gáz bevetését, gyermekek elgázosítását Szíriában és a felperes a gyermekek elgázosítói mellett állt volna ki.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 500.000 forintot, valamint ezen összeg után ... napjától a kifizetés napjáig járó a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot.

Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000 forint perköltséget.

Kötelezte az alperest, hogy az állami adóhatóság külön felhívására fizessen meg 28.800 forint eljárási illetéket. A további 7.200 forint eljárási illetéket a Magyar Állam viseli.

A felperes keresetét a Ptk. 75. § (1) bekezdésében, 76. §-ában, 78. § (1)-(2) bekezdésében foglalt szabályozás alapján bírálta el. A kereset alapján azt vizsgálta, hogy a sérelmezett cikk a felperes ... napján kiadott „...” című sajtóközlemény tartalmát hamis színben tüntette-e fel. Kifejtette, hogy a felperesi sajtóközlemény egyértelműen kiemeli a pártszervezet azon nyilatkozatát, miszerint

elutasítja a mérges gáz bevetését Szíriában, ezt követően pedig a szíriai konfliktus hátterét taglalja, de ezen részében sem változtat azon álláspontján, hogy elítéli a mérges gáz bevetését Szíriában. Ehhez képest a ...-i „...” című alperesi írás alcíme, miszerint „Egy magyar parlamenti párt, amelyik kiállt a gyerekek elgázosítói mellett”, valamint a cikkben több helyen megfogalmazott tényállítások arra utalnak, hogy a felperes nem ítéli el a vegyi fegyver bevetését, erre utal például azon megjegyzés is, hogy „közleményében a tettesek mellé áll”. Az alperesi cikk tehát a korábban kiadott felperesi sajtóközlemény tartalmát abban a hamis színben tüntette fel, mintha a felperes nem ítélne el a mérges gáz bevetését, gyermekek elgázosítását Szíriában és a felperes a gyermekek elgázosítói mellett állt volna ki. A cikk nem minősül véleménynyilvánításnak, megfogalmazásai egyértelműen tényállítások.

Ezért a jogsértést megállapította, a hátrányos következményeket pedig köztudomású tényként elfogadta. Álláspontja szerint bármely politikai párt vonatkozásában az olyan típusú jóhírnévsértés, miszerint a pártszervezet vegyi fegyverek bevetését támogatja a civil lakossággal, gyermekekkel szemben, az érintett pártszervezet társadalmi megítélését egyértelműen hátrányosan befolyásolja, függetlenül attól, hogy egy későbbi választáson milyen eredményt ért el. A felperes által igényelt nem vagyoni kártérítés összegét nem találta eltúlzottnak.

A kamatfizetési kötelezettségre vonatkozó rendelkezése a Ptk. 360. § (1) bekezdésén és a 301. § (1) bekezdésén alapult.

A Ptk. 84. § (1) bekezdés b) pontjára alapított, az alperest a jövőre vonatkozóan hasonló cikkek megjelenésétől történő eltiltásra irányuló igényt elutasította. Ennek indokaként azt jelölte meg, hogy az eltiltás vonatkozásában sem a régi, sem a jelenleg hatályos Ptk. nem ismer ilyen jellegű jogkövetkezményt.

A perköltségviselés tárgyában a pernyertesség-pervesztesség arányára figyelemmel határozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az első fokú határozat megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte.

Megítélése szerint a felperesi pártszervezet a cikk megjelenésének időpontjában ismert világpolitikai állásponttal szemben kifejezetten ellentétes, a szíriai kormány vonatkozásában megfogalmazott vádak súlyosságát tekintve félreérthető nyilatkozatot tett közzé és e megnyilvánulása kellő ténybeli alappal szolgált arra, hogy következtetéseit vélemény formájában kifejtse. Ezen vélemény személyiségi jogsértés alapjául nem szolgálhat. Abban az esetben, ha a bíróság megítélése szerint a kifogásolt közlés tényállításnak minősülne, az alkalmatlan a felperes megítélésének hátrányos befolyásolására. A felperesnek mint politikai pártnak a sérelmére elhangzott jogsértő kijelentést kártérítés megítélése nélkül is túrnie kell, de a nem vagyoni kár bekövetkeztét a közléssel okozati összefüggésben nem is bizonyította.

Sérelmezte, hogy az első fokon eljáró bíróság egyedi mérlegelés teljes hiányában ítelt meg a felperes javára nem vagyoni kártérítést, köztudomású tényként fogadva el egy radikális nézeteket valló politikai párt nem vagyoni hátrányának bekövetkezését. A megítélt kártérítési összeg nemcsak alaptalan, hanem nyilvánvalóan eltúlzott is, miután az elsőfokú bíróság nem tette mérlegelés tárgyává, hogy a szélsőséges nézeteket hangoztató felperesi pártszervezet megítélését egy esetlegesen sértő tényállítás sem tudja olyan mértékben hátrányos irányba befolyásolni, mintegy közéleti szerepet nem vállaló magánszemély esetében.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az első fokú határozat helybenhagyására irányult.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése szerint csak a fellebbezési kérelemmel érintett részben vizsgálhatta felül. E körben úgy ítélte meg, hogy az

elsőfokú bíróság döntése érdemben helytálló, az első fokon eljáró bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján okszerű következtetéseket vont le. Ezért az elsőfokú bíróság határozatát a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint az alperes azt a valós tény, hogy a felperes a ... napján kiadott közleményében valóban kiállt az Aszad-rendszer mellett, a kereset tárgyává tett „...” című cikkében oly módon elferdítve közölte, hogy az az olvasók félretájékoztatására adott lehetőséget. A felperes által megelőzőleg kiadott közleményből nem következik az, hogy a felperes nem ítéli el a mérges gáz bevetését, gyermekek elgázosítását Szíriában. A felperesi pártszervezet egy olyan rendszer mellett állt ki közleményében, amely rendszer politikai nézeteit illetően a bíróság nem foglalhat állást, ugyanakkor az állapítható meg, hogy az alperes egyértelműen elferdítve interpretálta azt, hogy a szíriai konfliktus hátterét, a szíriai eseményeket értékelve a felperesi pártszervezet kiállt volna a gyermekek elgázosítói mellett. A hivatkozott közlemény vastagon szedett betűkkel emeli ki azt, hogy „A ... minden alkalommal felemelte a szavát a nemzetközi jog által tiltott fegyverek használata ellen, így, amennyiben bebizonyosodik, hogy valóban megtörtént az eset, most is elutasítja a mérges gáz bevetését Szíriában.” Ennek nem vitathatóan egyértelmű kifejtését követően került sor arra, hogy a sajtóközlemény további részében a pártszervezet a szír nép által is támogatott Aszad-rendszer mellett áll ki, amely megítélésük szerint gazdasági, kulturális és politikai értelemben is stabil országot teremtett. Mindez azonban nem jelenti azt, hogy a felperesi párt a vegyi fegyverek bevetését nem ítéli el.

A Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint a kifogásolt közlések egyértelműen tényállításnak minősíthetők. Az alperesi érvelésre figyelemmel a másodfokú bíróság azt hangsúlyozza, hogy amellet, hogy a szabad véleménynyilvánításhoz való jog annak érték- és igazságtartalmára tekintet nélkül alapelveként védett jog, annak a demokratikus társadalom életében kiemelkedő szerepe van, a tényállítások tekintetében a véleménynyilvánítási szabadság nem korlátozható. A véleménynyilvánítás szabadsága nem terjed ki a jóhírnév megsértésére alkalmas valótlan tények közlésére, a valóság hamis színben történő feltüntetésére akkor, ha a nyilatkozó személy kifejezetten tudatában van a közlése valótlanosságának, vagy foglalkozása, hivatása gyakorlásának szabálya szerint elvárható lett volna tőle a tények valóságtartalmának vizsgálata és a véleménynyilvánítási alapjog felelős gyakorlásából adódó gondosságot elmulasztotta. A véleménynyilvánítás szabadsága csak a bírálat, a nézet szabadságát foglalja magában, de az alapjogi védelem nem vonatkozhat a tények meghamisítására. Kiemeli a másodfokú bíróság, hogy a szabad véleménynyilvánítás olyan alkotmányos alapjog, amely csak felelősséggel gyakorolható, a valótlan tények közlésének, a valóság elferdítésének elkerülése érdekében a közvélemény alakításában hivatásszerűen résztvevő személyek, így az újságírók esetében bizonyos kötelezettséggel jár.

Minderre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla meggyőződése szerint a Ptk. 75. § (1)-(2) bekezdése, a 78. § (1)-(2) bekezdése alapján jogszerűen került sor a személyiségi jogsértés megállapítására a Ptk. 84. § (1) bekezdés a) pontja értelmében. Fellebbezés hiányában a Fővárosi Ítéltábla nem vizsgálhatta az elsőfokú bíróságnak a Ptk. 84. § (1) bekezdés b) pontjára alapított kereseti kérelem elutasításával kapcsolatos álláspontját.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytállóan döntött a nem vagyoni kártérítés megfizetésére irányuló kérelem tárgyában is, a Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontja, a Ptk. 339. § (1) bekezdése, valamint a 355. § (1) és (4) bekezdése értelmében. A megállapított személyiségi jogsértés súlya és az azzal ok-okozati összefüggésben bekövetkezett hátrányos megítélés indokolja a nem vagyoni kártérítés megfizetését. A Pp. 163. § (3) bekezdése szerint köztudomású tényként valónak fogadható el a felperesi pártszervezet hátrányos megítélése még abban az esetben is, ha az adott mozgalom radikális nézeteket vall. A másodfokú bíróság nem talált olyan körülményt, ami a megítélt nem vagyoni kártérítés mellőzésére vagy annak leszállítására

alapot adhatott volna.

A perköltségviselés tárgyában a másodfokú bíróság a Pp. 239. § (1) bekezdésén keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése szerint határozott és a pervesztes alperest kötelezte a felperes javára a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése alapján meghatározott mértékű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség megfizetésére. A 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében rendelkezett a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán előlegezett fellebbezési illeték megfizetéséről, melyet a szintén a pervesztes alperes köteles viselni.

, 2015. június 18.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő